

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ

Сатиня М.

Науковий керівник: д.ю.н., доц. Блінова Г.О.

У сучасній адміністративно-правовій теорії поняття про публічну адміністрацію має значення однієї з базових, ключових категорій. Це поняття використовується як фундаментальне в науковій та навчальній літературі переважної більшості країн, а саме адміністративне право історично розумілося і розуміється як галузь права, що регулює організацію та діяльність публічної адміністрації.

Поняття «публічна адміністрація» в радянський період практично не використовувалося в нашій країні, причому французький термін *administration publique* українською мовою перекладався як «державне управління». Проте категорія «публічна адміністрація» за змістом має значно більший обсяг, ніж поняття «державне управління». Це зумовило, зокрема, калькування (запозичення) шляхом буквального перекладу або транслітерацію французького терміна *administration publique* в інших європейських мовах: *public administration* (англ.), *administracion publica* (ісп.), *amministrazione pubblica* (італ.) і т.д. У сучасній літературі пріоритет введення у науковий обіг терміна «публічна адміністрація» нерідко віддається президентові США В. Вільсону (1887). Вважаємо, однак, що генезис цього терміну слід шукати у французькій літературі — одним із перших його використав Ш.-Ж. Бонне у книзі «Принципи публічної адміністрації» (*Principes de l'Administration Publique*, 1808). У XIX ст. ця книга була перекладена багатьма європейськими мовами [1].

Терміном «адміністрація» (від лат. *administratio* - Управління, керівництво, завідування) позначається як адміністративна діяльність, (адміністрування або управління, що розуміється як адміністративна діяльність), так і суб'єкт, який здійснює цю діяльність. Крім того, цей термін застосовується для позначення керівного (керуючого) персоналу та посадових осіб будь-якої установи або підприємства, а також розпорядників, відповідальних організаторів чогось [2].

У зарубіжній літературі поняття «публічна адміністрація» використовується, як правило, у двох основних значеннях:

- в організаційному (суб'єктному) сенсі публічна адміністрація розуміється як певна система адміністративних органів та установ, які здійснюють управлінські повноваження виконавчої влади та сервісні функції держави; у цьому сенсі публічна адміністрація - сукупність суб'єктів, відповідальних за реалізацію адміністративної функції публічної влади, у тому числі надання публічних послуг;

- у матеріальному (предметному) сенсі термін «публічна адміністрація» означає публічне адміністрування, тобто конкретну адміністративну діяльність,

що здійснюється певною системою органів та установ, наділених громадськими повноваженнями задоволення потреб [3].

В Україні створено досить гарну нормативно-правову базу для функціонування системи надання адміністративних послуг. Але відсутність Адміністративно-процедурного кодексу, неврегулювання окремих аспектів механізму надання адміністративних послуг є необхідністю проводити наукові напрацювання щодо вдосконалення нормативно-правових актів для покращення якості надання адміністративних послуг, виходячи з процесів адміністративно-територіальної реформи, зокрема об'єднання територіальних громад [4].

Вважаємо, що досвід країн Європейського Союзу показує, що більшість держав сьогодні має на меті забезпечити сприятливі умови життя громадян за допомогою надання адміністративних послуг високої якості. Тому вважаємо, що при формуванні законодавства у сфері надання адміністративних послуг в Україні необхідно враховувати світову історію та теорію державного управління, а також вітчизняний та зарубіжний досвід взаємовідносин між постачальниками та одержувачами таких послуг. Важливим є вивчення досвіду європейських країн щодо окремих питань правового регулювання публічних послуг, а також на законодавчому рівні закріпити принципи взаємовідносин між ними для запровадити у практичну діяльність відповідних органів в Україні.

Україна у своєму розвитку обрала шлях створення «електронної держави» за допомогою «електронного управління», що дасть змогу досягти рівноваги інтересів держави, суспільства та бізнесу, тому досвід європейських країн є дуже актуальним і корисним на даному етапі реформування.

Перелік посилань

1. Кравцова Т.М., Солонар А.В. Поняття та принципи діяльності публічної адміністрації. *Форум права*. 2010. № 4. С. 522-525.
2. Джафарова О.В. Дослідження органів публічної адміністрації в системі суб'єктів дозвільної діяльності в Україні. *Форум права*. 2018. № 1. С. 42-49.
3. Біла В.Р. Правові акти публічної адміністрації: теоретико-правове дослідження. *Право і суспільство*. 2019. № 4. С. 140-145.
4. Жуков М.С. Форми та методи адміністративно-правового регулювання чи інструменти діяльності публічної адміністрації: порівняльний аналіз. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2020. № 2. С. 215-218.